

«... ἔπειτα, διὰ χάριν δωρεᾶς καὶ προίκας, τάζουν (οἱ γονεῖς τῆς νύμφης) ... ὅλα τὰ ἄνωθεν ὑποστατικὰ τῆς Πάρου (;), ἔχουν νὰ τὰ τρώ(γου)σι οἱ γονεῖς τῆς μοναχικάζι(;) ἕως ὅπου ζοῦν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τως, πάντῃ ἐλεύθερα ἐδικὰ τῆς, μὲ τὴν παρὸν κοντεντζιὸν ὅπου διορίζει ὁ ἀφέντης πατέρας τῆς, ἡγουν, ξεκαθαρίζοντας τὸ δεύτερον παιδί, τὸ ἀρσενικόν, ὅπου ἤθελεν κάμει, νὰ εὐγάζη τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς καὶ νὰ γράφεται τὴν γενεάν του καὶ νὰ τοῦ τὰ προικοδοτίζῃ ὅλα τὰ ἄνωθεν τῆς Πάρου καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλην ἐξουσίαν ἢ ἀρχοντοπούλλα του εἰς αὐτὰ τὰ ὑποστατικά, πάρεξ νὰ τρώγῃ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς, ἕως ὅπου νὰ ὑπανδρευθῇ τὸ αὐτὸ παιδίον, νὰ τοῦ τὰ προικοδοτήσῃ ὅλα τὰ ἄνωθεν καὶ νὰ τὰ τρώ(γου)σι μαζί καὶ νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ἐξουσίαν ἢ ἀρχοντοπούλλα τως, ἢ νύμφη, οὔτε νὰ πουλήσῃ, οὔτε νὰ χαρίσῃ, οὔτε νὰ προικοδοτήσῃ εἰς ἄλλον τῆς παιδὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μούρκια τῆς Πάρου ... Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος, ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. τάζει καὶ προικοδοτίζει τοῦ ἀρχοντόπουλλοῦ του ... καὶ γαμβροῦ, τὰ ἐδῶ ὀνοματισμένα ... Ἀκόμη ξηγᾶται ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. καὶ λέγει, πῶς κατὰ τὴν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν ὅπου τοῦ εἶχε δοσμένην ὁ ἀφέντης Γ.Σ. πενθερός του, διὰ τὸ ἀμπέλι τῆς Σάντα Μαρίας, νὰ τὸ προικοδοτήσῃ εἰς ὅποιον ἀρχοντόπουλλον του ἤθελε, τὴν σήμερον θέλει καὶ τὸ προικοδοτίζει τοῦ λεγομένου τοῦ ἀρχοντόπουλλον, μὲ τὴν παρὸν κοντεντζιόνε, ἡγουν, κάνοντας ἓνα παιδὶ θηλυκόν, νὰ τὸ εὐγάζη ὄνομα Ἀντωνέττα, τῆς πεθερᾶς του, καὶ νὰ τῆς τὸ δίδῃ αὐτῆς, καὶ ὁ λεγόμενός του ἀρχοντόπουλλος νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν, οὔτε νὰ τὸ πουλήσῃ, οὔτε νὰ τὸ χαρίσῃ, ἄλλο πάρεξ νὰ τὸ τρώγῃ ἀπεθανόντος τοῦ λόγου του, ἡγουν τοῦ πενθεροῦ του ἀφέντη Γ. καὶ τὸν καιρὸν ὅπου ἤθελε τὸ προικοδοτήσῃ τῆς λεγομένης Ἀντωνέττας, νὰ τὸ τρώγῃ μαζί· ἀκόμα διορίζει ὁ ἀφέντης Χρ.Σ. ὅπως καὶ ὁ ἀφέντης Γ. πενθερός του, ὅτι ἐὰν ὁ ἀρχοντόπουλλός του ἤθελε ἀποθάνει χωρὶς νόμιμον κληρονόμον τῆς σαρκὸς του ὅπου ὁ Κόριος νὰ μὴν τὸ δόσῃ — τὸ αὐτὸ ἀμπέλι νὰ στρέφεται εἰς τὰ ἀρχοντόπουλλα τῆς ἀρχόντισσας κονριάδας του, ὀνόματι κυρία Β.Κ. ... ».

506

1793. Γράμμα, ἀπὸ 25 Σεπτ., πΚ. Νεοφύτου Ζ' πρὸς μητροπολίτην Παροναξίας, γνωρίζοντας, ὅτι δι' αὐτοκρ. ὀρισμοῦ ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς (ἐπὶ ποινῇ θανάτου) ἢ εἰς Ρωσίαν μετανάστευσις ραγιαδῶν, ἐν 196, σ. 239–242.

507

1793. Χάττι σερίφ σ. Σελήμ Γ', περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ διευθυντοῦ τοῦ φρενοκομείου Ἐγρί-Καπού, ἐν 76, σ. 51–54.

508

1793. Ἐγκύκλιος, τῆς 21 Ἰουλίου, τοῦ καπετὰν πασᾶ Χουσεῖν, πρὸς τοὺς προεστῶτας τῆς νήσου Πάτμου, ἐν 226, σ. 326–327.

